

Alkotmánybíróság

létre

az elsőfokú eljárt Szegedi Törvényszék

útján

sz. 3.B.245/2015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 0 0 2 3 0 - 0 / 2023		
Erkezett: 2023 JAN 31.		
Érkezés módja		
☒ POSTÁN	☐ @	EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 0	Kezelőiroda: ju

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (Abtv.) 27§ alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szegedi Törvényszék 2019. 03.14. napján kelt 3.B.245/2015/405 sz. elsőfokú ítéletének, a Szegedi Ítéletkönyv 2020.12.02. napján kelt 3f. II. 648/2019/180. sz. másodfokú ítéletének és a Kúria 3fv.I. 1378/2021/35. sz. végzésének (kelt 2022.11.15) alaptörvény-ellenességét és azt az Abtv. 43§(1) bekezdése alapján kérem semmisítse meg és az Abtv. 43§(4) bekezdése alapján kérem a kapcsolódó egyéb döntéseket is semmisítse meg.

Kérem indoklásaként az alábbiakat odam elő:

I,

1. Történet.

I. fokú ítélet: Szegedi Törvényszék 3.B.245/2015/405. sz. kelt: 2019.03.14.

II. fokú ítélet: Szegedi Ítéletkönyv Bf. II. 648/2019/180

Élt: 2020.12.02.

Küldési jogorvoslat: Kúria Bfv. I. 1378/2021/35 (felülvizsgálat)

Élt: 2022.11.15.

A Csongrád Megyei Főügyészség 2015.03.10. napján élt 2.B.4630/2012/402-1. sz. végzése alapján a Szegedi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság megállapította bűnösségemet 2 db. büntetésként elkövetett köztségűtési csalás büntetéseben (1 db. régi BTK 310 § (1) bekezdés a, pont, (5) bekezdés a, pont és 1 db. régi BTK 310 § (1) bekezdés a, pont - (2) bekezdés b, pont bb, alpont, (5) bekezdés b, pont) és 2 db. folytatódólagosan, büntetésként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében, ezért mint büntetésüket elkövető 8 év fegyházbüntetésre, 6 év közügyektől eltiltásra és 1.200.000 Ft pénzbüntetésre ítélt.

A fellebbezésnek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, az általam elkövetett 2 db - egy esetben kísérletként - büntetésként elkövetett köztségűtési csalás büntetésének (1 db. régi BTK 310 § (1) bekezdés a, pont 1. fordulat, (5) bekezdés a, pont és 1 db. régi BTK 310 § (1) bekezdés a, pont, (2) bekezdés b, pont bb, alpont, (5) bekezdés b, pont) ítélt és jogfosztás, mint büntetésüket elkövető 6 év 6 hónap fegyházbüntetésre ítélt.

A bejelentett felülvizsgálat során a Kúria a Szegedi Törvényszék 3.B.245/2015/405 számú, valamint a Szegedi Ítélet-

tőrsola Bf. II. 648/2019/180. sz. ítélet hatályában fenntartotta.

Az irányadó tényállás szerint társaimmal több céget be-szervezve bünszervezetként működő hálózatot hoztunk létre örök, termikül szolgáltatós, ún. „körhinta” jellegű költségtérítési család-sához.

Az ítélet szerint a láncolat működéséhez anyagi eszközöket biztosítottam, valamint az egyik cég - [REDACTED] - irányításában részt vettem, miközben a cégben bejelentett pozí-cióval nem rendelkezttem is a láncolat végén a bankszá-m-láról felvett pénzt is nekem kellett átadniuk a résztvevőknek.

2. Jogorvoslati lehetőségek kimerítése.

A Szegedi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság döntésével szem-ben - 2019.03.14- felülvizsgálattal írtam, míg a másodfokú bíróság döntése 2020.12.02. napján lett jogerős.

A jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati indítványt nyújt-sztam le, amelyről a Kúria 2022.11.15. napján döntött, az ítéletet a bíróság a Szegedi Fegyver és Börtön nyilvántartási osztályán keresztül 2022.12.15. napján kézbesítette - ügyvédem 2022.12.14.-én kapta meg.

Tekintettel arra a jogorvoslati lehetőségeket - beleértve a rend-küüli jogorvoslatot is - kimerítettem.

3. Az ABtv. 30 § alapján az alkotmányjogi panasz benyúj-tási határideje a született döntés kézbesítését követő 60 nap, eszumban a határidő 2023.02.13. napon jár le.

II,

az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indoklása.

A vélem szemben lefolytatott eljárás során az alábbi alapvető jogok sérültek:

1, Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés, XXIV. cikk (1) bekezdés.

Az Alaptörvény 3. cikk (1) bekezdésével együtt értelmezett XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján alapuló emberi jogom, hogy a hatóságok ügyemben észszerű határidőn belül intézkedjenek, illetve az ellenem emelt vádat a bíróság észszerű határidőn belül bírálja el, döntse a jogaimról és kötelezettségeimről.

A hatóságok az eljárást vélem szemben 2012. őszén kezdték el és 2012.12.11.-én helyezték őrizetbe, majd előzetes letartóztatásba, illetve csak ekkor gyanúsítottak még büncselekmény elkövetésével.

Előzetes letartóztatásom 2012.12.11.-től 2013.09.12-ig tartott, majd 2013.09.12-től 2014.09.11-ig Pest Megye területén szülő lakhelyelhagyási tilalommal - és heti 2 alkalommal való jelentkezési kötelezettségre a XXII. kerület Rendőrkapitányosán - letartóztatásommal.

Ügyemben a nyomozás 2015. februárig tartott, az ügyészség 2015. március 10.-én emelt vádat a Szegedi Törvényszéken.

Az elsőfokú bíróság eljárása 2015. december 07.-től 2019. március 14.-ig tartott, a másodfokú eljárás 2020. december 02.-ig tartott úgy, hogy 2019.03.14.-től ismételt előzetes letartóztatásba helyezték a jogerős ítéletig a szokás-alkotás vérsége miatt.

Fentiek alapján látható, hogy a velem szemben folytatott eljárás a jogerős döntésig 8 évig tartott, melyből előzetes letartóztatásban 27,5 hónapot töltöttem.

Ezen időtartam az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott „ésszerű határidő” kereteibe nem tartozik bele, mivel az ésszerű határidő megfogalmazás nyelvtanilag nem jelent konkrét határidőt, de a Büntetőeljárásról szóló törvény (Bt.) rendelkezései és az alapvető emberi jogok és személyiségi jogok figyelembevételével a jogszabály szerinti legkürvőbb időtartamot jelent - és ezzel együtt azt az igazságszolgáltatáshoz fűződő kötelezettséget, hogy az eljárás hitelessége ne sérüljön az elhúzódás miatt - amely alatt jogerősen elbírójak jogaimat, kötelezettségeimet és az általam előírt eljárási szabályokat.

A velem szemben 8 évig tartó eljárás már eleven jogkorlátozással járt, hisz először 9 hónapig előzetes letartóztatásban voltam, mely során egzisztenciámat elvesztettem, családommal és gyermekeimmel korlátozottan tarthattam kapcsolatot és nem mihelst a fogvatartásomat végrehajtó intézet a vonatkozó jogszabályokat sem tartotta be elhelyezésem során.

Ezt követően 2013. 09. 12-től 2015. 10. 30-ig lakhelyelhagyási tilalom alatt álltam, mely során heti 2 alkalommal kellett jelentkeznem a rendőrségen. Konkrétan ez azt jelentette, hogy érdemi munkavégzésre korlátozások közt volt lehetőségem a korlátozások miatt és bár a felhősségem nem lett jogerősen megállapítva - tehát az ártatlanság vélelme fennállt - az elhúzó büntetőeljárás családi életemet és társadalmi

helyzetemet negatívan befolyásolta.

2015.10.31-től 2019.03.14.-ig ugyan szabaddobon vidékezhettem, de a folyamatos tárgyalási napok - és önmegódom az eljárás miatt - miatt ezen időszak is megalázó volt emberi minőségem, jogaim korlátozása és megsértése miatt, illetve az eljárás okozta feszültség, stressz megviselte családi életem, gyermekem mentális fejlődését.

2019.03.14-től ismételt előzetes letartóztatásba helyezték annak ellenére, hogy a bíróság és az ügyészség konkrét bizonyítékot nem mutatott fel annak indokul - valószínűleg a szokás, eljárási viszonyait annullálta a 2013.09.12-től tanúsított magatartásom és az eljárásban való részvétel - , hivatalos indokul az öt év feletti élet miatt végrehajtás biztosítása (Bv.tv. 373 (1) bekezdés a), pont, 3017/2016 (II.2) AB határozat, BH 2011.274) volt. Ezt a bíróság nem minden esetben alkalmazta, többek között az 5 év feletti élet ellenére szabaddobon, büntügyi felügyeletben hagyott. Az előzetes letartóztatás ismételt a családommal való elszakítást jelentette és a felépített - újbold - egzisztenciám fönkéntitelt annak ellenére, hogy jogtörés döntés nem született ügyemben.

Tentinket összefoglalva a ugyanez hatóságok már akkor előhozott büntítést alkalmaztak néha, amikor az értathatóság nélkül még vésem kelleni vidékre az emberi jogaimat, főleg úgy hogy a győztes kívül nem ott rendelkezés a hatóságoknak, tehát konkrét és bizonyított véd nélkül - az alapos győztes nem minősülhet valóban fogalmai és büntetőeljárás szabályok miatt sem - életemet, családi életemet és egzisztenciámat szinte teljesen fönkéntitelt, majd az évekig tartó bírósági

sági eljárás során elődöntve volt eltem újítás a folyamatos tárgyalások miatt, mivel állandó bizonytalanságban tartott a hatóság a bírósághoz elmulasztott letartóztatás lehetőségéről, ami az elsőfokú ítélet kihirdetése után be is következett. Ezzel a kizsákoló ítélettel összesen 12 év jogkorlátozást szenvedtem el. Az eljárás 5 év 6 hónapi elhúzóddással a törvényesített, alapvető jogokat sértett és ellátatlanul szerint a nemzetközi jog általános el fogadott szabályait is megsértette az elhúzóddás, illetve hogy a bíróság nem kellő súllyal ítélték a főleg a hatóságok hibájából fakadó időmulasztást.

2, Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés.

Az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdése szerint senkit sem lehet a szabadságától megfosztani csak törvényben meghatározott okból és törvényes eljárás alapján.

A XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek alapvető joga, hogy az állam emelt vádat tisztességes eljárás során bírálja el.

Az 1998. évi XIX. törvény (Hgi Be) és a 2017. évi XC. törvény (Be) alapján a bíróság a ketséget kizáróan nem bizonyított tény (állítás) nem értékelhető a tettelt terhén.

A Szegedi Törvényszék 3.B.245/2015 sz. és a Szegedi Ítélőtábla Bf. II.648/2019 sz. ítéleteiben a bíróság esetenként ketséget

Később nem bizonyította azt a terhene róla, hogy a
néhai [REDACTED] által alapított és tulajdonolt
[REDACTED] irányításában részt vett.

Ezen tényre vonatkozóan sem a nyomozás során, sem a
tárgyaláson nem került fel adat, mind a néhai [REDACTED]
[REDACTED] önállóan irányította a [REDACTED]-t, a
vonatkozó szakembereket ő bízta el, vallomása alapján fu-
domással bírt a büncselekményről.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indoklásában a 67. oldal 4.
buzdításától a 68. oldal 8. buzdításáig tárgyalja az általam
előtett cselekményeket. Az előzői magatartásomat a néhai
[REDACTED] azon vallomása alapján alapozta a bíróság, mely
szerint az ő által alapított cég valójában részt vett annak el-
készítésében, hogy nem voltan bejegyzett tisztségviselő, bár ez csupán fel-
tetelezés, erre vonatkozó bizonyíték - kihallgatási, okirati, vallomá-
si - nincs. Sőt, ezt maga a bíróság cáfolja az ítélt 72. oldal
6. buzdítás - 7. buzdítás, 73. oldal és 74. oldal (8. buzdítás és 1. buzdítás),
75. oldal 2. és 3. buzdítás. Itt a néhai [REDACTED] vallomása alap-
ján kiderül, hogy a bűnszervezet működésével kapcsolatban volt, an-
nak működését szervezte, más cégek szerződéseit szolgáltatta és
a XXII. vádlott által tudott a pénzmozgásokról, sőt rendszeresen
vett át pénzt az u.n. pénzfelnyomóktól amikor a VIII. rendű vádlott
nem volt rá.

Ez alapján a tulajdonában álló céget nem kellett helyette
irányítani, hisz a költséghelyi csabás minden mozzanatával
kapcsolatban volt és ezt terükényen szervezte.

Ez alapján a bíróság megsértette az Alaptörvény 10. cikk (2) bekezdését, mivel a büntetőeljárás törvény vonatkozó rendelkezésének kudarca - amely a nemzetközi jog általános elvvel ellentétes - kérését kizárva nem bizonyított tények eltekintésével, az eljárás törvényesség és tisztasága is megkérdőjeleződött.

A bíróság nem eljárása vezet fel arra, hogy törvényes okból ítéltek-e el.

Ugyan 1978. évi 10. törvény 310 § (1) bekezdésében ütköző büncselekményt a gazdasági társaság vezető tisztviselője, a cég ügyvezetője követhet el. (BH 2017.139, BH 2013.200, BH 2010.290). Az Art. szabályai szerint az adóhatóság az adóval áll adójogviszonyban, vagy az adózó által meghatalmazott személlyel. Ebben az esetben a meghatalmazásnak jogszabályoknak megfelelőnek kell lennie, a Ptk. vonatkozó szabályai szerint kell eljárni. Az eljárást az adóval szemben (vagy a hivatalos meghatalmazottal szemben) kell lefolytatni, felbontást megállapítani.

Mivel a cselekményekben résztvevő cégekben semmilyen tisztviselő nem volt, meghatalmazott sem voltam, jogtalanul adót így nem is igényelhettem vissza, az adóhatóságot nem társztaltam meg, így álláspontom szerint nem törvényes okból ítéltek el (Alaptörvény 10. cikk (2) bekezdés), amellyel Alaptörvényt sértett a bíróság. Ez összhangban áll a nemzetközi jog általános szabályaival is. (EJEE 7. cikk 1. pont, Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdés)

A bíróság ítéletében oly mértékben nem tért el az alaptörvény és alkotmányos kötelezettségének, hogy nem csupán azt nem igazolta és bizonyította, hogy milyen bűncselekményt követett el, hanem azt sem állapította meg, illetve nem bizonyította, hogy gazdagodtam-e a bűncselekmény elkövetésével, vagy sem, így a vagyoni előzmények tekintetében a letartóztatásomkor lefoglalt pénzt és értéket kóboroltak el tőlem annak ellenére, hogy letartóztatásomra nem a saját tulajdoni ingatlanban került sor (tulajdonos: [REDACTED] illetékes és kiskori lányom) és az ott található pénzt és arany nyakláncot foglalták le, melyek nem a tulajdonomat képezték, azt csupán a hatóság feltételezte, bizonyítani nem tudta.

A bíróság ítéletében minden védett esikben bűncselekményt állapított meg, de ennek ellenére vagyoni előzményt csak a terheltre felére állapított meg, tehát a bizonyítási eljárást nem folytatta le, nem állapította meg ki, milyen mértékben volt részt a cselekményben - már ha egyáltalán részt vett - és ki milyen mértékben gazdagodott ez által - már ha valóban gazdagodott.

Teljes eljárás nem csupán törvénysértő és a büntető-eljárás törvényességét teszi kétséges - hiszen a büntetőeljárás alapelve, hogy a vádat kinyilvánító és kétséget kizáróan a vádlónak kell bizonyítani, de mint látható a védhatóságnak a bizonyítást nem sikerült kétséget kizáróan a bíróság elvéetnie, ezzel a bíróságot hozták kétségbe, mely által így nem bizonyított véd lett itélve, mely során eseteemben a bíróság így nem bizonyított véd alapján ítélkezett - de az alaptörvényben rögzített alapjogokat is megsértették.

A bíróság a fentiekkel összefüggésben megállapította a bünszerkezeti működést, illetve megállapította, hogy a bünszerkezetben én is részt vettem.

Mivel a bíróság bizonyítási elmulasztotta részvételemet a büncselekményben, illetve mivel az ítéletben szereplő cigit működésében az okirati bizonyítékok alapján nem vettük részt, ezért az ítéletben szereplő büncselekményt nem követhetem el, így a feltételezett büncselekmény kapcsán megállapított bünszerkezeti elkövetésben sem vettük részt.

A bíróság ebben az esetben sem tett ígéret a jogszabályban előírt ítéletre kizáró bizonyítási kötelezettségnek, csupán feltételezéssel kötött a büncselekményhez, amely alapján bünszerkezeti elkövetésnek minősített.

A bíróság feltételezése még logikai következtetést utána sem foghat helyt, mivel a néhai [REDACTED] vallomásaiban elismerte, hogy tudomással bírt a büncselekményről, amelyet részben irányított - tehát a bünszerkezet vezetője volt - így az ő által alapított cigit a háttérből nem irányíthattam, helyette döntést nem hozhattam, aláírási jogosultságom nem volt.

Ez alapján is megállapítható a IV. cikk (2) bekezdésének megsértése és a XXVIII. cikk (4) bekezdés megsértése, mivel szabadságomtól olyan ítélet folytán fosztottak meg, amely a jogszabály ellenére nem bizonyított, ezért az eljárás sem volt törvényes, illetve ha el is követhem valamit, akkor nem az általam valóban elkövetett cselekmény miatt ítélték el.

az 1. ponttal összefüggésben az eljárás során sérült az Alaptörvény VI. cikkében rögzített jog és a XVI. cikk (1) bekezdésében rögzített jog.

Az elhízódás eljárás miatt én is kényszerül korlátozva volt a családi életben, gyermekeim egészséges szellemi fejlődése, erkölcsi biztonsága, valamint a hatóságok - köztük törvényszék igazgatósága, köztük intézkedésük miatt - jogerős ítélet ellen, illetve döntés ellen a médiában, interneten tettik közzé a határozatát, amellyel családomat megolázták, gyermekeimet a feltételezett tetten miatt határozatok ítélt, személyes emberi kapcsolataim sérültek.

Hangsúlyozom, hogy ez az ítélet különösen jogszöveg, mivel sem a hatóság, sem a bíróság kétséget kizáróan nem bizonyította, hogy elköntem a tettenek határozat, ezzel az hogy a médiában és az interneten megjelent a vélemény kapcsolatos hír az eljárásról egyrészt befolyásolták vélemény kapcsolatban a vélemény, másrészt jó hírnevemét sértették.

Az elhízódás eljárás miatt családi életben és gyermekeim egészséges szellemi fejlődése sérült, mivel az előzetes határozat alatt csak úgy határozhattak, ha az iskolából kiutasították, amikor bűnügyi felügyelet alatt álltam az ellandó rendőri ellenőrzések miatt és az eljárás során való részvétel miatt stressz élték őket, amelyet el kellett viselniük 8 év alatt, nem beszélve, hogy jogerős ítélet alatt ez 12 év lesz, bár "csak" 6 év 6 hónapra ítélték.

A bíróság oly mértékben nem tett elég az ügyfel-
tési és bizonyítási kötelezettségük, hogy az alaptörvény
28. cikkét is megsértette, nem csupán a jogszabályokban írtakat
hagyta figyelmen kívül, de a jogon és szabályait is át-
hagyta több esetben.

A bíróság az általa bünszerűnek minősített lövőesetben
nem vonatkozva az alaptörvényre, hogy a lövőeset működé-
séhez anyagi eszközöket nyújtottan, megvárta, amíg az árak
bruttó ellenértékét finanszírozzák azok áfa tartalmának megszer-
zése érdekében.

Ez az idényedő ügyállás szerint már önmagában a lö-
vőeset elindításához is több, mint 100.000.000.- Ft - azaz egyszáz-
millió forint - befizetést jelentett volna.

Visszont elvára vagyont esikben nem tört fel a bíróság,
különösen úgy, hogy ez a bizonyításával nem is foglalko-
zott - tehát bizonyítási kötelezettségét mulasztott, eljárési szabályt
vitt, bár ilyen összeg soha sem lett a rendelkezésére.

Ez a feltételezett dolgot sem a nyomozó hatóság, sem az ügyész-
ség nem bizonyította, de nem is vizsgálta.

Ez alapján semmilyen okirati, egyéb konkrét bizonyíték nem
lett a bíróság rendelkezésére - a néhai [REDACTED] "vallomá-
sa" kizárásával, de míg a néhai Kusi Richard sem szolgáltatott kon-
krét bizonyítékot a vallomása alátámasztására, tehát szóbeszéd-
nek is minősülhet annak ellenére, hogy feltételezett, hogy van olyan
dolog, amelyben (okozat nélkül is) igazat mondott - részletlen
igazolására a büncselekményben nem volt.

Ez nem csupán az eljárési szabályok - alaptörvényrel ér-

telvezett - megsértése, de az Alaptörvény IV. cikk (2) bekezdésének és a XXVIII. cikkben megfogalmazott büntetőjogi alapelvek megsértése is.

Az elővárosi szabálysértést - és ezzel az alaptörvényt sértést - ahátolmassza az alábbi tény is a bírósági ítélet logikai "bukfence" is.

Az ítélet szerint a felépített céglétszámot vizuálisan előző cégek [REDACTED] voltak azok akik az AFA feladatában a jogtalan visszaigénylést végrehajtották, ezzel realizáltak a szervezet vagyongyarapodását (a bünszervezet célját).

Az ítélet szerint az [REDACTED] tulajdonosai nem voltak részt a büncselekményben, nem tudtak róla, őket a IV. rendű védőolt kényszerítte meg. Viszont az AFA visszaigénylés során - I. fejezet ítélet 34. oldal 3. és 4. bekezdés - 160. old. 719. - Ft összeggel gyarapodtak. De ha valóban az [REDACTED] tulajdonosai nem voltak részt a büncselekményben, akkor a visszaigényelt AFA-t - a tulajdonképpeni célját a büncselekménynek - nem odta át senkinek, azaz a tulajdonos rendelkezett, tehát a bírósági ítélet szerint quazi ingyen (vadásul az őre ítélet beiktatva) más gazdagságot idézte elő az ítélet szerinti bünszervezettel nem csak abszurd, de az ítélet logikai láncolatát is felborítja.

Mindennek alapján először a Szegedi Törvényszék B. B. 245/2015/405. sz. ítélet alaptörvényt sértett, valamint megsértette a személyiségi jogaimat is.

Ezzel kapcsolatban kimelken, hogy az Alaptörvényben rögzített jogokat nem az állam (bírság) adja, azok a korlátozások a hatalomnak és itt kell látni, hogy a jogállamiság kényszerűen maradjanak.

Tudni kell, hogy a bíróság ítéletével az Alaptörvényt megsértette, akkor nem csak az állam hatalmát bővíti a B, cikk (3) bekezdése illenél, de a jogállamiságot (B, cikk (1) bekezdés) is károsítja.

A jogszétés mértéke nem lehet mindegyik ilyen esetben, hiszen ha már felmerül az Alaptörvény megsértése bármilyen mértékben, akkor a bírósági ítélet alkotmányosított.

Az alkotmányosított nem lehet magyarázni bírósági gyakorlat, precedens ítéletekkel, vagy más jogszétéssel, mivel ha azok illenél, akkor az alkotmány szellemiségét, rendelkezéseit, akkor alkotmányosított (Alaptörvény 2., cikk, 1., cikk (3) bekezdés)

Az Alaptörvény XXVIII. cikkében megfogalmazott büntetőjogi alkotmányosított összhangban állnak a nemzetközi jog általános elveivel, elfogadott elveivel - megsértése, figyelemmel a B, cikk rendelkezéseire, de különösen az (1) bekezdésre, olyan jogszétés, amelyet nem lehet figyelmen kívül hagyni, sőt álláspontom szerint nem lehet megengedni, mivel pont a bíróság, hatóság tilozat hatalmát tartja jól látható kényszer között.

Mint ahogy a szabadságjogok megsértését - IV., cikk, VI. cikk, XVI. cikk - sem tartom megengedhetőnek egy büntetőeljárási sorban, sem az illenél (azaz egy komoly ítélet tartamával feliró) eljárási tartam miatt, sem azért hogy törvényben index alap-

jón ítélkezem a bíróság, mint eskümben.

III.

A bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését nem indítványoztam, azt az elsőfokú ítélet megszületése óta követem.

Nem, semmilyen adataim közléséhez nem járulok hozzá.

Mivel az ítélettel VII. rendű vádlottként éltek, így érintettségük külön igazolására nincs ok.

Kérem a Tisztelt Bíróságot, hogy a véleményem szerint a B. B. 245/2015/405. sz. ítéletet alkotmányossági miatt semmisítse meg és utasítsa az elsőfokú bíróságot ítéletem végrehajtásának azonnali felfüggesztésére, illetve törvényes eljárás lefolytatására.

2023. Január 22.

Tisztelt Bíróság!

